

[Miljøministeren]

vilkår i overensstemmelse med den gældende lov.

Lageret kan imidlertid ikke tages i besiddelse, før der yderligere er givet en tilladelse hertil af mig.

Det er korrekt som anført af forslagsstillerne, at hele forsøgsprojektet på Risø, herunder søtransporten fra Grønland, ville være omfattet af loven om sikkerhedsmæssige og miljømæssige forhold ved atomanlæg fra 1976, hvis denne lov var gældende. Havde den været gældende, skulle hele projektet have været forelagt mig som miljøminister, og en eventuel tilladelse ville først kunne gives efter forhandlinger med folketingets miljø- og planlægningsudvalg.

Som det vil være bekendt, er 1976-loven imidlertid ikke trådt i kraft, og projektet er derfor naturligvis ikke behandlet efter denne lov, men efter den i dag gældende lovgivning. Projektet er således, foruden efter 1962-loven, godkendt efter miljøbeskyttelsesloven og bygge-loven.

Det kan i den forbindelse nævnes, at miljøministeren allerede i 1976 tog initiativ til, at det blev afklaret, hvorledes sikkerhedsopgaverne vedrørende Forsøgsanlæg Risø fremtidig skulle varetages, idet bestemmelserne i §§ 11 og 12 i 1976-loven er trådt i kraft. Myndighederne var enige om, at tilsynet skulle ske i overensstemmelse med gældende lov, men med særlig hensyntagen til 1976-lovens bestemmelser, selv om denne lov ikke er trådt i kraft.

Jeg kan oplyse, at miljøstyrelsen, sundhedsstyrelsen og Forsøgsanlæg Risø har indgået en aftale, der fastlægger det miljø- og sikkerhedsmæssige tilsyn med alle dele af anlægget og ikke kun med lageret for udludningsrest, og at denne aftale er en af forudsætningerne for den givne tilladelse.

Jeg har forud for tilladelsen i et svar til folketingsmedlem fru Margrete Auken på spørgsmål nr. 213 (folketingets forhandlinger sp. 3549-3551) redegjort for regeringens holdning til det spørgsmål, som også er tema for det foreliggende beslutningsforslag.

Endvidere har justitsministeren i et svar til folketingsmedlem Ebba Strange på spørgsmål nr. 225 (folketingets forhandlinger sp. 3554-3558) udtalt, at det juridiske grundlag for tilladelsen er 1962-loven.

Disse svar og ligeledes selve tilladelsen har jeg i øvrigt fremsendt til folketingsudvalget til orientering.

Jeg har forstået på bemærkningerne til forslag til folketingsbeslutning, at forslagsstillerne i og for sig ikke anfægter det juridiske grundlag for den meddelte tilladelse efter 1962-loven. Forslagsstillerne er imidlertid af den opfattelse, at anvendelsen af 1962-loven strider mod regeringens tidligere afgivne løfter i forbindelse med behandlingen af 1976-loven om, at der ikke vil blive givet tilladelse til atomanlæg, før den nye lov er trådt i kraft.

Der kan derfor være grund til at fremhæve, at baggrunden for 1976-loven var regeringens ønske om at tilvejebringe klare og betryggende procedureregler for behandlingen af ansøgninger om etablering og drift af atomkraftanlæg. Med lovens vedtagelse er der derfor ikke taget beslutning om etablering af atomkraftværker i Danmark, men man har kun fastlagt den behandlingsmåde, som skal anvendes, såfremt det bliver aktuelt at bygge og drive atomkraftværker her i landet.

Det er fortsat regeringens opfattelse, at indførelsen af kernekraft som energikilde i Danmark og etablering af de dertil hørende anlæg ikke bør ske, før 1976-loven er trådt i kraft.

Som det vil være fremgået, er uranpilotanlæg imidlertid hverken et atomkraftanlæg eller et anlæg i tilknytning hertil. Regeringen finder derfor, at den fulgte procedure i forbindelse med projektet er korrekt såvel i forhold til den gældende lovgivning som i forhold til regeringens tidligere tilkendegivelser. En vedtagelse af beslutningsforslaget vil efter regeringens opfattelse kun indbære en unødigt forsinkelse af det allerede godkendte projekt.

Taanquist (S):

Vores ordfører, fru Jytte Hilden, kan ikke være til stede, og jeg skal på hendes vegne sige, at det for socialdemokratiet ikke er svært at afvise beslutningsforslaget om at anvende beslutningsproceduren i lov nr. 244 af 12. maj 1976. Det juridisk korrekte er at behandle uranpilotanlægget efter 1962-loven.

Som ministeren sagde i sit indlæg, er det da heller ikke det juridiske grundlag for god-